

[Jens Peter Jensen (Sorø amt).]

hele den kapital, virksomhedens ejere har investeret gennem indbetaling og opsparing. Dette er både på kortere og længere sigt en meget værdifuld og særdeles nødvendig belysning af en kendsgerning, om hvilken der har hersket stor uvidenhed“.

Jeg synes, det er udmærket at få disse betragtninger føjet ind sammen med, hvad der i øvrigt er sagt om denne lovgivning.

Niels Helveg Petersen: Når man læser bemærkningerne til de ændringsforslag, som er stillet af hr. Sigsgaard og hr. Kjær Rasmussen, kunne man få det indtryk, at der her var tale om en lovgivning, der sigtede mod en forhøjelse af udbytter, og det er jo faktisk det modsatte, der er tilfældet.

Fru Lis Groes sagde, at dette var et slag i luften, og at der af den grund heller ikke havde lydt erhvervsprotester, men at det på den anden side, forstod jeg, ville ramme visse dele af det brede erhvervsliv, hvad det så end er for noget, og de to ting harmonerer jo ikke særlig godt med hinanden. Der er ikke tale om noget slag i luften. Der har også lydt protester fra erhvervslivet, hvilket jeg i og for sig ikke hilser med glæde, men blot konstaterer.

Jeg er glad for, at det under udvalgsbehandlingen er opklaret, at der ikke kan ske udbetaling af maskeret udbytte i form af tantiemer og honorarer.

Jeg kan ikke på mit partis vegne anbefale at stemme for VS' ændringsforslag, men må anbefale, at man stemmer imod.

Til sidst vil jeg blot stilfærdigt beklage, at det ikke lykkedes at blive enig med socialdemokratiet om dette lovforslag. Jeg kan ikke helt forstå de motiveringer, der for socialdemokratiet ligger bag, at man ikke kan støtte en lovgivning om begrænsning af udbytter i den nuværende situation.

Ömann: Ja, jeg forstår så vel, at der er brug for stilfærdighed fra regeringspartiernes side, når det gælder om at anbefale

dette lovforslag, som jo ikke indeholder noget som helst.

Der er stillet nogle ændringsforslag. Heller ikke jeg har haft lejlighed til at gå dem nøjere igennem, men jeg mener dog, at jeg uden en nøjere gennemgang kan anbefale disse ændringsforslag, som går ud på at gøre loven flerårig, som sætter udbyttebegrænsningen i forhold til aktiekapitalen og ikke i forhold til egenkapitalen, som ingen kan definere, og som ingen spærring betød i realiteten, og endvidere sætter loft over andre vederlag, tantiemer og bestyrelshonorarer o s v. Det er alt sammen punkter, som er drøftet i udvalget, men som man ikke kunne blive enig om at føje ind i lovforslaget. Det vil altså sige, at disse ændringsforslag, som vi har hørt det, bliver forkastet; så står vi tilbage med en lov, som ingenting er, og jeg vil da forudskikke fra mit partis side, at den vil vi stemme imod. Vi vil gøre det med den motivering, at det vigtigste formål vel var at begrænse indkomststigninger, det var et led i en indkomstpolitik, og det næstvigtigste var vel så at sørge for at beholde nogle midler i selskaberne, og jeg må da sige, at der er intet i denne lovgivning, der fremmer disse formål; det er også bekræftet af udvalgsarbejdet. De selskaber, der havde mulighed for at udstede fondsaktier, har jo gjort det i god tid forinden og har bragt sig i dækning. Loven er 1-årig, der er ingen begrænsning af udbyttet, fordi egenkapitalen er brugt som målestok, og der er ingen begrænsning af vederlag og tantiemer, og så kan man spørge: hvad kan meningen da være med at gennemføre en sådan lov? Ja, meningen er altså en psykologisk, nemlig at give befolkningen det indtryk, at regeringen tilstræber en social retfærdighed. Der var vel oprindeligt den mening med den, at den skulle være et led i en indkomstpolitisk helhed, og så ved jeg ikke, om skuffelserne med indkomstpolitikken har gjort, at man mente, der heller ikke skulle gøres noget ved denne udbyttebegrænsningslov, men at den skulle forblive et slag i luften. Jeg mener, at